

la farga

Revista de Salt

Any XXVII. Núm 226 - desembre 2005 - Preu 1,80€

Activitats del mes

TEATRE

- Dia 4 a les 10 de la nit: Lluna peluda Creació de Sol Picó 15 €
- Dia 10, 11, 12 a les 10 de la nit: Non solum Una obra de Jorge Picó i Sergi López 15 €
- Dia 17 a les 10 de la nit: Tombuctú, 52 dies amb camell Direcció de Vincent Goethals 12 €
- Dia 20 a les 10 de la nit: La mel, de Tonino Guerra, amb Xicu Masó 21 €
- Dia 26 a les 10 de la nit i dia 27 a les 7 de la tarda: Conte d'hivern, de William Shakespeare a Watermill Theatre production by Propeller 21 €

XIRUCAIRES

- Dia 17.- Caminada/Escalada a Carcailxells; es podrà escollir l'activitat.
- Dia 18 .-DINAR DE NADAL, Farem un dinar de germanor als Metges. Cal que truqueu perquè haurem de reservar taula. Per més informació visiteu la pàgina www.xirucaires.org

CASAL DE JUBILATS

- Dia 15.- Excursió al Monestir de Poblet, dinar bufet lliure a Cambrils i a la tarda visita a la fàbrica de vermut Aguirre al poble de Morell. Preu: 35 €

LA MIRONA

- 06/11 Sessió de ball amb: Albert grup La Mirona (sala 1)
- 10/11 Inici de "banc de proves" La Mirona (sala 2 la bombolla)

- 11/11 Companyia Elèctrica Dharma - festival saltafolc. La Mirona (sala 1)
 - 12/11 Ismaël lo - festival temporada alta La Mirona (sala 1)
 - 13/11 Luar Na Lubre - festival saltafolc La Mirona (sala 1)
 - 17/11 Inici "d'escenari obert" La Mirona (sala 2 la bombolla)
 - 18/11 Gertrudis - festival saltafolc La Mirona (sala 1)
 - 19/11 Najat Aatabou - festival temporada alta La Mirona
 - 19/11 Jil jilala - festival temporada alta La Mirona
 - 19/11 Anton Abad & trio + Jordi Vidal & Toni Uclà + Claudi Sanna & Rall trio - festival saltafolc Nou Espiral
 - 20/11 Espectacle infantil amb: Jordi Tonietti La Mirona (sala 1)
 - 25/11 El pont d'arcalís + Nuova Compagnia di Canto Popolare + Rauxa - festival saltafolc La Mirona (sala 1)
 - 26/10 Antonio Orozco La Mirona (sala 1)
- CASA DE CULTURA "LES BERNARDES"**
Exposicions
 - Xevi Vilaró, de La Cellera, Pintura, a les 3 sales.

- Martí Pascual, de Salt, "Cuba, una mirada" Fotografies de Cuba, sala El Porxo
 Concert: Nades catalanes

BIBLIOTECA Jaume Ministral i Masià

CLUB de LECTURA

- Dia 15 de dembre a les 8 del vespre.- "El curios incident del gos a mitja nit" de Mark Haddon
- Dia 2 de desembra a les 6 de la tarda.- Contes de Nadal. Un Nadal ple d'aventures" amb Joan de Boer (Cia l'Escarabat)
- Biblioteca Massagran
- Dia 1 de desembre a 2/4 de 7 de la tarda.- Audició musical a càrrec de Natàlia Nadal
- Dia 15 de desembre a la mateixa hora.- Contes amb la Montse Sala

Les entitats que vulguin incloure les seves activitats en l'Agenda de La Farga, poden fer-les arribar al correu electrònic: farga@viladesalt.org

GARATGE INTERNACIONAL
ROBERT VIDAL, SA.
CONCESSIONARI
Alfa Romeo **FIAT** **LANCIA**

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Cultura	7
Excursions	8
Actualitat	9
Història	10
Salut	11
Col·laboració	13
Opinió	15
Notícies	16
Esports	18
Guia de serveis	20
Gastronomia	21
Demografia	22
Notícies	22
Poti-poti	23

Catalanofòbia

No ve pas d'ara. En els moments en què Catalunya ha parlat amb una sola veu a Madrid per defensar-se i definir-se, sempre brolla una mena d'histèria col·lectiva a l'interior de les Espanyes. És un sentiment irracional, profundament interioritzat, barreja de pànic i d'incomprensió. Per molts és quelcom semblant a la fi del món, com si els arrabassessin una part substancial del seu ésser. I certament no n'hi ha per tant. Potser des de Catalunya manca un esforç encara major de pedagogia, però no es pot entendre, ni tan sols negociar, si no es vol escoltar. L'Escolta Espanya d'ara fa un segle del poeta Joan Maragall, avi de l'actual president, indica que tot i la modernitat hi ha coses que no canvien. El fenomen es repeteix amb l'anomenat problema basc, però sembla que amb menor intensitat. Tot i el pacifisme i el consens de les pràctiques polítiques catalanes, i el seu esperit de pactisme, sempre fem més por. Sociològicament és molt interessant. Potser és per la llengua i la cultura pròpies, o per una història nacional reconeguda, o pel pes econòmic, o per l'intervencionisme del catalanisme en el govern de l'estat quan ha pogut, o potser és un complex d'inferioritat. En tot cas no deixa de ser absurd que Catalunya es pugui definir com a nacionalitat i no pas com a nació. El president Zapatero, el primer de la història d'Espanya preparat mentalment per acceptar-ho, ha de fer front fins i tot als seus i cercar fórmules que ho maquillin. Fins i tot la qüestió del sistema de finançament ha quedat en segon terme. Zapatero només demanava consens per acceptar el que s'aprové al Parlament de Catalunya, segur de les conviccions dels seus companys socialistes catalans. Però ha hagut de fer marxa enrere. S'ha desfermat una reacció desproporcionada de crítiques, laments i amenaces des de tots els sectors, polítics i mediàtics, fins i tot els més progressistes, semblant a les dels anys trenta. Fins i tot se'ns insulta repetidament des de les ones radiofòniques eclesiàstiques davant el silenci covard de la nostra Església. El fet s'embolica amb la qüestió del conflicte basc. L'aprovació o no de l'Estatut pot significar o no la pau en aquell territori, ara expectant. Es va rebutjar el pla Ibarretxe perquè no sortia del parlament autonòmic i només representava les forces nacionalistes. Si tampoc es considera la via catalana, o es retoca excessivament, el drama estarà servit. Si les forces polítiques catalanes no accepten un estatut rebaixat, l'única sortida possible són unes eleccions. Però pels socialistes aquest és el pitjor escenari possible, i ho saben. I potser és el que en el fons busquen els populars. Si guanyessin clarament les forces sobiranistes com a reacció a l'ofensiva espanyolista, l'enfrontament és inevitable.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

miembre de:

 A C P C
 Associació
 Catalana
 de la Premsa
 Comarcal

ANY XXVI NÚM 226 DESEMBRE DE 2005

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
 Passeig Verdaguer, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada, Rafel Sala, Ramon Torramadé, Agapit Alonso i Pont, Salvador Sunyer, Carme Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas, Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL·LABORACIONS:

Fermí Sidera, Ferran Márquez, Judit Molera, Marc Sureda, E. Roura, Robert Riera, Josep Casellas, Anna Montal, Josep Boó i Àngela Casas.

PORTADA: Emili Palmada.

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Rusalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmarola

ADMINISTRACIÓ: Rafel Sala

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-365-79

amb la
 col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

Nom: Emili Palmada Vilaltella
Edat: 101 anys (nascut el 17 de novembre de 1904)
Professió: pagès i manobre (encara se'l pot trobar alguna tarda al seu tros de terra a les hortes.
 Nascut i resident al barri vell de Salt.
 Fill de la fonda de Can Palmada, que durant molts anys oferí menjar i habitacions a saltencs i visitants.

L'Emili és l'avi més gran del poble. Això és un títol ben especial i, en canvi, el cabell blanc i les arrugues que l'acompanyen són ben poc apreciats en aquests nostres dies de veneració per la silicona i la liposucció.

Des dels seus ulls vidriosos, l'Emili ha vist passar tots els esdeveniments del segle que acabem de deixar. Des del primer fonògraf al DVD, passant per guerres mundials, revolucions i coets espacials. Qui més qui menys valora un objecte antic, entén la importància d'un llibre d'història o d'un documental sobre èpoques anteriors al canal 33. En canvi, però, oblidem que encara tenim l'oportunitat de conèixer una història valuosíssima: el relat quotidià de la gent que ha viscut en primera persona el nostre passat més recent.

- Així que ha passat més de cent anys a Salt!

-Sí. Vaig néixer aquí mateix, a dins la fàbrica! El pare i la mare hi treballaven i hi vivien!

- I quan fa que la seva família viu en aquesta casa?

-En aquesta casa hi vam venir quan tenia uns 6 anys. I hi havia dos pisos, amb dues xemeneies, que no es feien servir i els meus pares hi van fer la casa i la fonda.

- Aquí hi havia una fonda, doncs?

-Sí, fins als anys 30. Amb un rètol aquí dalt que posava "se da de comer y beber a precios económicos". També teníem aliments per vendre, tipus botigueta, i 6 o 7 dispesers tot l'any, sobretot gent de fora que venien a treballar durant una temporada a la fàbrica. Recordo que la mare feia l'olla i au... Venien fins i tot treballadors de la fàbrica

amb les carmanyoles i els termos i se'n duien l'escudella i carn d'olla per menjar. L'escudella anava a 20 cèntims i la carn d'olla a 40. I la cullerada d'allioli a 10 cèntims!

-Com han canviat els preus!

-I tant! Un quilo de pa valia 60 cèntims de pesseta!

-I com ho porta vostè, això de l'euro?

-Amb això de l'euro saps què ha passat?, que abans hi havia molta gent milionària i avui dia gairebé no n'hi ha cap!

-I de què va treballar, vostè?

-Sóc treballat gairebé de tot. A l'energia i al tren. Quan van fer la via doble de Fornells a Riudellots hi vaig treballar fins que es va acabar. Però on he treballat més anys ha estat en la construcció. Primer de manobre a la fàbrica i després de la guerra gairebé 30 anys per al mateix empresari. Abans, però,

havia fet molt de pagès i, la veritat, és amb el que m'hauria quedat tota la vida.

-Li agrada la feina del camp? Tinc entès que encara va a l'hort de tant en tant!

-Darrerament ja no tant perquè se'm cansen molt les cames, però fins fa ben poc que encara m'hi passava tota la tarda. Ja en vinc de família, a casa havíem tingut 8 vessanes, eugues i vedells i a mi m'agrada molt la feina al camp, més que cap altra.

-I ha tingut mai cotxe, vostè?

-Mai! El meu transport ha estat sempre la bicicleta. Encara me'n recordo de quan hi duia un llum de carburo! No va ser fins més endavant que van sortir els llums de dinamo.

-Si n'ha vist de canvis, vostè...!, amb quin invent es quedaria?

-Amb l'electricitat. Tot va començar amb l'electricitat. Abans, tot anava amb gas i era molt complicat. Fins i tot els llums del carrer anaven amb gas! I encara aquí, a casa, ho teníem bé perquè hi havia un dipòsit de gas sota l'escala i podíem fer servir un llum de carburo.

-I vostè ha vist també els inicis de la radio, més endavant la televisió...

-La radio estava molt de moda quan jo era jove i en tenia molta gent, el televisor va venir més tard. El primer que hi va haver aquí a Salt el va tenir en barber Julio. I la posava aquí fora perquè la pogués veure tothom!

-És clar, a les cases no es passava el vespre davant el televisor.

-No, no. A mi el que m'agradava molt era llegir novel·les a la vora del foc. Com que la meva dona, la Lola, no havia après a llegir, jo ho feia en veu alta mentre ella cosia. Llegíem els fascicles de Pàgines Viscudes, d'en Folch i Torres i altres novel·les de l'època. En teníem com 3 o 4 caixes i si no les havien escoltades tres o quatre vegades no ho havien fet cap!

-Ara que diu això de cosir, la roba s'aprofitava molt més que avui dia, oi?

-I tant! El davantal arribava un punt en què gairebé era tot pedaços! I fèiem les espadenyas per a la mainada. Jo feia la sola i la meva dona feia la roba amb ganxet i hi cosia les betes.

-I on la va conèixer la seva dona, era de Salt també?

-La meva dona era de can Cànoves dels Àngels, ens vam conèixer al ball. Durant una època, el lleter, que també feia de recader, ens recollia amb el carro i ens portava al ball. Quan vaig tenir 18 anys i ja treballava, aleshores ja hi anava amb el tren, a Girona, a can Figuerola. I aquí, per la Festa Major, jo hi havia vist 3 envelats, i fins a 10 orquestres! A casa, a la fonda, sempre hi teníem almenys dues orquestres i els enveladors. Aquests dormien al pallier amb una manta i au!

-Així era ballarí, vostè, vull dir que li agradava ballar?

-Molt, el que més el vals. I a la meva dona també, però no vam ser mai gelosos i ens agradava de ballar amb tothom. Quan ja festejàvem, si jo arribava abans que la meva futura dona al ball, ballava amb tothom qui volgués fins que ja arribava ella i aleshores ballàvem junts. I el mateix feia ella si era jo qui arribava més tard.

-Quin any es va casar?

-Em vaig casar el 1931, el 32 van néixer els meus dos primers fills i el 1936 la meva filla.

-Just amb la guerra... va anar al front, vostè?

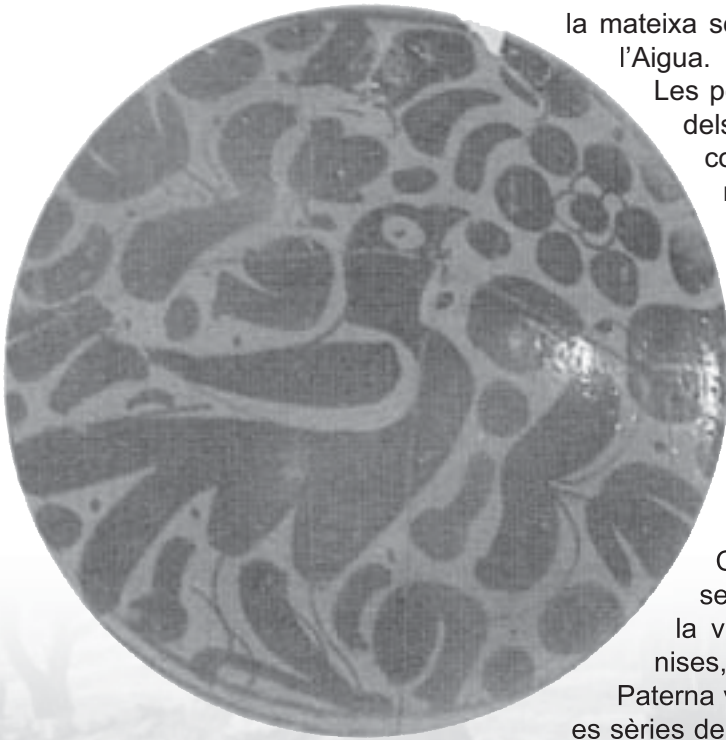
-Sí, hi vaig ser durant un any però no pas amb fusell sinó amb pico i pala i a fer trinxeres. Els dels rojos fèiem per un costat i els dels nacionals feien per un altre i gairebé ens podíem saludar amb la mà! Una bogeria tot plegat...

-Després de tot el que ha passat la seva generació, encara són més admirables aquests 101 anys tan ben portats! Això deu ser de menjar la verdura del seu hort! Perquè d'hamburgueses, pizzas i frankfurts no en deu haver menjat gaires, per no dir cap, oi?

-No, no. No m'agrada pas això. Ni aspirines no he pres mai! Només el dentista em va aconseguir enredar una vegada i em va posar dues aspirines al cafè, mai més!

Agnès Cabezas Horno

L'ÈPOCA DAURADA DE SALT I PATERNA

"L'època daurada de Salt i Paterna" és una exposició que es podrà veure al Museu de l'Aigua de Salt del 16 de novembre al 31 de desembre de 2005. Es planteja com un recorregut per les principals característiques d'una mena d'objectes que van ser presents a la gran majoria de les cases catalanes d'època moderna: la ceràmica de reflexos metàl·lics, també dita ceràmica daurada.

Els diferents plafons de l'exposició permetran familiaritzar-se amb aquesta mena d'atuell: el seu procés de fabricació, les seves formes, les seves decoracions, les propietats físiques que li donen el seu particular aspecte brillant i daurat, etc.

Però la part més important de l'exposició és segurament la presència d'un esplèndid conjunt d'objectes de ceràmica daurada. Es tracta de dues sèries d'objectes, procedents respectivament de Paterna (País Valencià) i del Mas Llorens de Salt, és a dir,

la mateixa seu del Museu de l'Aigua.

Les peces de Paterna, dels s. XIII-XVII, constitueixen una mostra de la producció sortida d'aquest centre terrissaire, un dels més importants de la península Ibèrica i que va exportar arreu de la Mediterrània i d'Europa.

Comparable potser només a la de la veïna vila de Manises, la producció de Paterna va generar àmplies sèries de ceràmiques amb decoració a base de verd i morat i de blau; en aquesta ocasió tindrem l'oportunitat de contemplar part de la recentment identificada i poc coneguda sèrie de ceràmiques daurades procedents de la vila valenciana.

Pel que fa al conjunt de Salt, va ser localitzat en les excavacions efectuades al Mas Llorens l'any 1991. És un dels conjunts de ceràmica daurada més notables de Catalunya i va ser localitzat en el reblliment

i obliteració d'un pou; cal datar les peces entre la segona meitat del s. XVI i el primer terç del s. XVII. No se sap on van ser produïdes, però són testimoni que la família Llorens, propietària del mas fins al 1633, posseïa una notable col-

lecció de ceràmiques de reflex metàl·lic, considerades de certa prestància a l'època, per bé que molt més assequibles que la vauella de metall preciós.

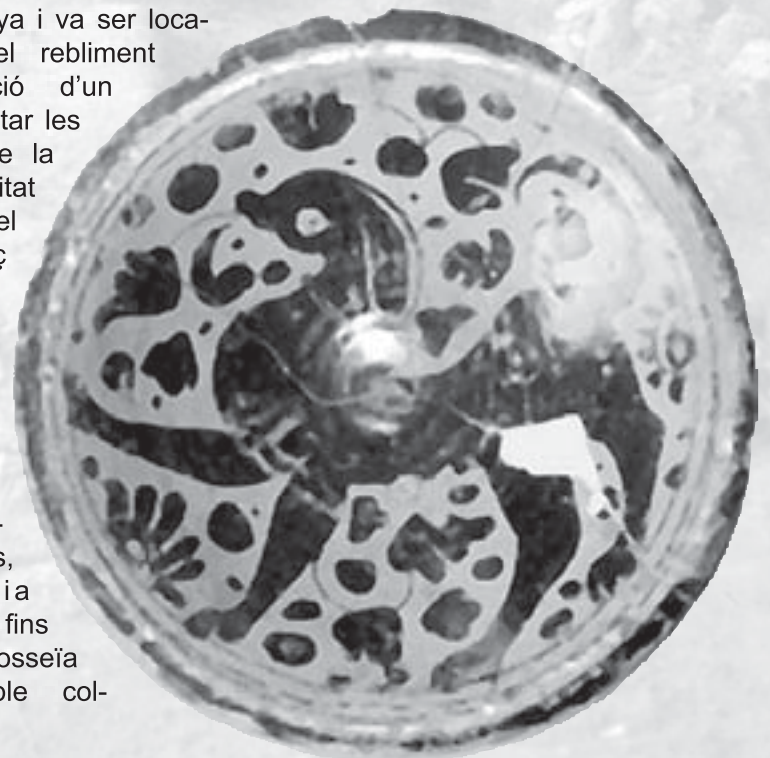
L'un i l'altre indret, Paterna i Salt, representen doncs dos moments de la vida d'aquesta mena de ceràmiques.

Judit Molera i Marimon

Departament de Física.
Escola Politècnica Superior.
Universitat de Girona.

Marc Sureda i Jubany

Institut de Patrimoni Cultural.
Universitat de Girona.

Visita al Parc zoològic i les Caves Freixenet

Abans d'entrar de ple en l'escrit sobre les visites efectuades durant la sortida programada del dia 20 d'octubre, voldria posar en coneixement de tots els socis excursionistes uns petits detalls a tenir en compte per a les properes. Degut a la demanda dels socis, per prendre part en les excursions i participar d'un dia d'esbarjo, amistat i cordialitat, el responsable d'aquest afer, el Sr. Carles Ros, procurarà solucionar-ho amb l'alternativa de disposar d'altres autocars, sempre i quan es cobreixin les places necessàries, i estrictament d'acord amb l'agència

Arribant al Parc zoològic

de viatges. Cada mes es posarà un full al tauler d'anuncis del Casal, juntament amb el programa de l'excursió a realitzar, perquè s'apuntin els que vulguin sortir.

I ara sí, ja podem passar a la resumida crònica d'aquest dijous, que per circumstàncies alienes a la seva voluntat no van poder acompanyar-nos-hi unes dotze persones inscrites. A la sortida, 8 del matí, trobem petites parcel·les de trams de boira, que poc a poc es van diluint, deixant pas a l'astre rei durant la majoria del dia. La nostra corresponent parada per esmorzar, buidar el que sigui necessari i tornar a emprendre la ruta cap a la ciutat de Barcelona, per anar de visita al zoo.

Aquest parc zoològic va obrir les seves portes per primera vegada l'any 1892, per la Festa de la Mercè, patrona de Barcelona, i és considerat com un dels més antics i moderns del món. Les noves instal·lacions del zoo de Barcelona reflecteixen fidelment l'hàbitat natural de qualsevol espècie, amb la seva flora autòctona i amb l'espai

suficient perquè els animals es moguin amb tota llibertat, i els visitants puguin gaudir d'un espectacle natural. En petits grups vam passejar per aquells entorns i vam contemplar el que hem comentat abans. Més tard, a una hora convinguda i programada, en el Pavelló dels Dofins, juntament amb un nombrós grup de nens i nenes escolars, vam aplaudir les actuacions dels seus dofins, complidors de la seva feina, llestos, intel·ligents, guiats per experts monitors, ja que vam quedar entusiasmats per les seves habilitats i destreses, fins i tot dels seus càlculs matemàtics.

Finalitzada aquesta visita, sortim per anar a dinar. En el restaurant vam disposar d'un ampli menjador molt ben preparat, i vam gaudir de l'àpat que ens van servir, ben cuinat i que va agradar sens dubte a tots els comensals.

A la tarda, com estava previst, marxa per visitar les Caves Freixenet. En dos grups a part, i en una sala condicionada ens projecten un audiovisual on es comenta els orígens, fundadors i expansió d'aquest cava tan mundialment conegut, que prové de la saga Ferrer-Sala. El nom de Freixenet ve de la finca coneguda com la Freixeneda, i que ja l'any 1830 exportaven vi a les colònies espanyoles. Pere Ferrer va ser el veritable fundador d'aquesta marca, i va crear el famós cartell del nen de gorra vermella i amb una ampolla sota el braç (a la recepció, se'n pot apreciar una rèplica), aportada a

l'exposició Universal, celebrada a Barcelona abans de la guerra civil espanyola. No vull entrar en més detalls, ja que no és el meu tema fer propaganda de les marques de cava que produeixen, però sí de comentar que vam ser molt ben atesos per un guia, que ens va explicar minuciosament tota l'elaboració d'aquest producte, i més tard amb tren, vam fer el recorregut per totes les dependències d'aquesta macrofactoria, on podíem apreciar tot lo escoltat i no sempre recordat, ja que a la nostra edat la memòria ens deixa a vegades de costat. Més tard, en una sala ens ofereixen la degustació del seu producte, una copa de cava i galetes salades de pica-pica, molt ben acceptats pel grup d'excursionistes. Després de baixar uns quants graons, trobem la botiga, i cadascú sense cap obligatorietat va comprar el que li venia de gust, d'acord amb la seva butxaca i economia.

Realitzades les compres oportunes, tornada als autocars i en ruta cap al nostre destí, el poble de Salt, i a preparar la següent excursió, que si no hi ha cap imprevist es portarà a terme el 17 de novembre d'enguany. Anirem a la població de Mollerussa, a visitar el Museu de Vestits de Paper. Fins aquest dia, a reveure amics excursionistes, i no us oblideu de llegir atentament el que us he exposat al principi d'aquesta crònica.

Ferran Márquez Morgade

Que a Salt hi viu un percentatge molt important d'immigrants te n'adones anant pel carrer, no cal llegir gaires estadístiques, que tampoc deuen ser massa fiables quan, segons la procedència, oscil·len entre el 15 i el 30 per cent. És clar que la percepció tampoc és real, perquè no tots els immigrants tenen un color, un rostre, una textura diferenciada que els faci visibles. Sí que ho són els africans, els asiàtics, els sud-americans, però no tant els vinguts de l'Europa de l'Est; així que a Salt, ens agradi o no, tenim una gran varietat de procedències i cultures que no deuen tenir algunes poblacions anomenades cosmopolites.

Part dels treballs de l'exposició

El que necessitem és, si hem de viure al mateix poble, poder conviure-hi amb la major comprensió possible, respectant la cultura de cadascú, però, també explicant als nou vinguts que són a Catalunya,

a més de Salt; que aquí també tenim la nostra llengua i cultura que estimem i necessitem mantenir com a representació de les arrels del nostre poble. Per tant, no demanarem als novinguts que s'integrin abandonant les seves cultures, sinó que acceptin la nostra forma de ser i intentin formar part de la població adoptant la nostra llengua i costums.

Tots plegats hem de conviure sense trepitjar-nos uns als altres. Per aquest motiu hauríem de saludar i donar la benvinguda a la nova associació de senegalesos Ndimbeul, que es va presentar a Salt, al Museu de l'Aigua, aquests passats 11 i 12 de novembre. Una exposició de talles de fusta, de treballs en cuir i uns quadres de paisatges i figures fets amb sorra marina, va ser un bon inici per donar-se a conèixer. També el tracte amistós amb les persones que s'hi acostaven et feia pensar que aquest distanciament i fins i tot repulsa amb aquesta gent, no és res més que un desconeixement

Assane Mane, portaveu i Kalido, relacions exteriors

d'aquestes persones. I no és que tractessin de fer-se simpàtiques per obligació, aquest és el seu tarannà. Prou que ho vàrem constatar a la xerrada de presentació que varen fer el dissabte a la tarda, i amb el convit a tots els assistents a l'hora de dinar i sopar, amb plats típics i begudes de la seva terra, que per cert foren excel·lents. Demanen comprensió des de la posició de voler formar part de la comunitat, respectant i participant dels actes de la col·lectivitat, aprenent la nostra llengua i sobretot participant en les reunions de veïns de l'escala on viuen. El coneixement agermana.

Ramon Torramadé

Espanya versus Catalunya

La tramitació del nou Estatut de Catalunya al Parlament de Madrid ha destapat la caixa dels trons de l'anticatalanisme de sempre. S'està duent a terme una campanya furibunda com mai s'havia vist i la conclusió més suau que en podem treure és: no ens entenen ni ens entendran mai, i viceversa.

S'ha distingit especialment en aquesta campanya la cadena de ràdio COPE, que ja fa anys que ataca Catalunya impunement sense reparar en els mitjans: burles, menyspreu, calúmnia, injúries, mentides... La qüestió no seria tan greu si no fos que l'esmentada cadena de ràdio té com a principal accionista la Conferència Episcopal Espanyola. Ja fa temps que s'alcen veus (inclosa la dels bisbes catalans!) que reclamen un canvi de línia en

aquesta cadena, però de moment, no s'ha aconseguit res de res. Els seus directius argumenten que la llibertat d'expressió els permet de dir el que diuen i més i tot. Ignoro si algú podrà posar a ratlla aquesta emissora de l'antic règim, però m'adono que, en realitat, el problema no és la COPE sinó els bisbes. Aquesta cadena no canvia de línia perquè molts dels bisbes espanyols precisament hi estan d'acord. L'inefable Jiménez Losantos no és sinó el bufó que diu allò que els seus amos voldrien dir i no gosen perquè el seu rang no els permet de ser tan grollers. És trist haver-ho de dir: el pensament de la COPE és el pensament de bona part de l'episcopat espanyol. Aquest és el problema. Durant un quart de segle el criteri per al nomenament de bisbes

ha estat aquest: una mentalitat conservadora –fins i tot integrista i reaccionària– i una fidelitat insubornable a la línia romana, independentment de la vàlua personal. El resultat és el que tenim, una Conferència Episcopal allunyada de la societat, enfrontada amb el Govern i uns bisbes que perden els papers quan es manifesten pel carrer. I encara va ser una gran sort que en l'última votació de la cúpula de la Conferència sortís elegit president –contra tot pronòstic– el moderat Mons. Blázquez; però va guanyar per un sol vot. Amb aquesta correlació de forces tan estreta, no sabem si l'actual president no vol o no pot posar ordre a la COPE. Però sí que ha transcendit que, de moment, ha

Salt solidari contra el càncer

pogut frenar un document de la Conferència sobre la sacrosanta unitat d'Espanya, que els sectors més durs exigien.

Queden lluny els temps de Pau VI i els prelats que ell va nomenar, uns homes amb autoritat, capaços de dialogar amb el poder polític i de contribuir a la construcció de la democràcia.

Afortunadament, l'episcopat ca-

talà, des de fa molt temps, sap desmarcar-se dels plantejaments centralistes. La situació de l'Església a Catalunya té unes característiques diferenciades de la resta de diòcesis d'Espanya. I aquí hem preferit sempre el diàleg amb els poders públics, en comptes de l'enfrontament. A més, no podem pas dir que la Conferència Episcopal Espanyola ens hagi tractat

gaire bé en aquests últims temps. Li hem d'agrair els serveis prestats a la desmembració del bisbat de Lleida i la divisió del seu Museu Diocesà, els entrebancs a l'aprovació de les resolucions del Concili Provincial Tarraconense, la dilació en el reconeixement de la regió eclesiàstica catalana, la interferència en el nomenament de bisbes per a seus catalanes, la divisió sobtada

i sense consultar de l'arquebisbat de Barcelona. Això, sense comptar proeses com el document en què s'igualava el nacionalisme al terrorisme o la sistemàtica desinformació a la Santa Seu sobre la situació de l'Església catalana...

No sabrem mai fins a quin punt tots aquests "favors" són fruit de la mala fe o de la intolerància, però almenys sembla cert que molts bisbes espanyols no entenen Catalunya. Vet aquí un exemple significatiu: a la darrera Jornada Mundial de la Joventut celebrada a Colònia, a la qual van assistir molts bisbes d'Espanya, un sector d'aquests es va escandalitzar pel fet que el bisbe Vives, de la Seu d'Urgell, gosés adreçar al Sant Pare unes paraules en català (que és la llengua oficial d'Andorra, estat del qual ell és copríncep). Deu ser veritat que no ens entenen ni ens entendran mai, i viceversa. Però podrem conviure en pau?

E. Roura

Encara són molts els que pensen que "España es una unidad de destino en lo universal".

història

L'Assemblea de Catalunya

Amb aquest nom es denomina una plataforma unitària i clandestina antifranquista constituïda el novembre de 1971 a l'església de Sant Agustí de Barcelona. Agrupava bona part dels partits polítics catalans, des de l'extrema esquerra, amb diversos corrents comunistes, a grups democratacristians, a més de sindicats i associacions veïnals, d'estudiants, professionals i d'artistes. Tenia com a objectiu reivindicar l'amnistia política, la democràcia, la llengua i l'autonomia. A partir de 1975 començà una crisi entre els sectors més radicals i els més moderats, encapçalada pel PSUC, però tot i això a l'inici

de la Transició democràtica promogué importants mobilitzacions de masses, com la de febrer de 1976 a Barcelona i la de l'Onze de Setembre d'aquell any a Sant Boi, i campanyes de sensibilització popular com les de 'Volem l'Estatut' o 'Per l'ús oficial de la llengua catalana'.

Durant els pactes de la Transició, els grups democratacristians i convergents democràtics, de Jordi Pujol, abandonaren l'Assemblea. Poc després de l'arribada del president Josep Tarradellas, el novembre de 1977, el PSUC i els socialistes en decidiren la dissolució, delegant les seves funcions a l'Assemblea

de Parlamentaris. Aquest era un organisme constituït a Barcelona el 25 de juny de 1977 pels diputats i senadors elegits a Catalunya en les eleccions legislatives espanyoles d'aquell any. Tingué un paper fonamental en el retorn del president Tarradellas i el restabliment de la Generalitat, i designà els parlamentaris de la comissió encarregada de redactar l'avantprojecte de l'Estatut d'Autonomia, dit Estatut de Sau.

J.C.L.

El colesterol és una substància natural que el nostre organisme necessita per a múltiples processos fonamentals, com ara digerir determinats greixos, fabricar hormones, construir les parets cel·lulars i formar els àcids biliars.

L'excés de colesterol a la sang afavoreix la formació de dipòsits de greix a les parets de les artèries (arteriosclerosi). Aquests dipòsits dificulten el pas de la sang i són motiu de malalties del cor i de la circulació. Els factors de risc de patir un infart de miocardi són:

- L'excés de colesterol (dieta, obesitat i sedentarisme).
- El tabac
- La hipertensió arterial

Una alimentació adequada, que disminueixi l'excés de colesterol a la sang, és el primer pas de prevenció i tractament de les malalties cardiocirculatories.

Recomanacions

És important consumir preferentment aliments d'origen vegetal en lloc dels d'origen animal.

És convenient disminuir el consum

de greixos d'origen animal. Per tant, cal:

- Menjar menys carns greixoses (porc, xai, etc., no més de tres cops per setmana).
- No menjar més de dos ous per setmana
- Utilitzar llet i productes làctics descremats.
- Limitar el consum de formatge, sobre tot adobat o fermentat. No és aconsellable consumir-ne més de dos cops per setmana
- Li recomanem la utilització d'oli d'oliva per cuinar, emprant per prendre en cru i per amanir qual-sevol oli (oliva, gira-sol, soja, blat de moro, ...). No és aconsellable coure amb greixos animals, com ara mantegues i llards.
- Evitar la pastisseria: pastissos en general, ensaïmades, croissants, xurros, pa de motlle, gelats, ..., ja que són productes amb quantitats importants de greixos.
- No són aconsellables els menjars preparats i els aperitius com ara croquetes, canelons guisats, patates de xurreria, cotnes, ...
- És recomanable la ingesta de peix blau (sardines, seitons, salmó,

tonyina, etc.), almenys un cop per setmana. Cal recordar que el marisc es pot ingerir amb moderació.

- També és convenient augmentar el consum de fibra alimentària amb amanides i verdura, fruita sencera, llegums, productes integrals ...

- És aconsellable menjar preferentment a casa. D'aquesta manera és més fàcil controlar els greixos i triar la preparació més idònia. És convenient preparar la carn a la graella o a la planxa. Cal reduir el consum de rostits i fregits.

- El consum de sal, espècies, cafè, infusions ..., pot fer-se amb moderació, si no s'indica el contrari.

És oportú recordar que, si no té excés de pes, no és necessari limitar el consum de pa, pastes i fècules. Tampoc és necessari suprimir sucre, cafè o vi si es prenen amb moderació.

Aquests suggeriments no cal seguir-los un període de temps limitat, sinó assumir-los per tal de modificar els nostres hàbits alimentaris i gaudir d'una vida més llarga i més sana.

Robert Riera i Serra
Metge de l'ABS de Salt

D'octubre a juny, dintre el programa del Consell Municipal de la Gent Gran, s'organitzen cada 15 dies unes caminades, normalment els dimarts a la tarda, per les rodalies del poble. Altres vegades, per fer més amena la sortida ens desplaçem més lluny per indrets que en la nostra joventut freqüentàvem algun dia festiu i típics per anar a fer alguna berenada.

Aprofitant l'aportació econòmica que ens fa l'ajuntament per a diverses activitats de la gent gran, ens desplaçem en autobús fins al punt on creiem que la caminada serà suficient i a l'abast de la gent que normalment participa en aquestes sortides.

En aquesta ocasió, entre autobús i caminada, ens vàrem desplaçar fins a la font d'en Coromines, a Sant Gregori, entrant pel costat de Bescanó i sortint per can Coromines.

57 persones ja fan colla i alguns pagesos que treballaven la terra al veure'ns passar ja devien fer els seus pensaments. Veure colles de jubilats recorrent el Barri Vell de Girona acompanyats d'un guia,

aturant-se davant façanes i monuments, ja resulta habitual. Ara bé, veure un bon grup de gent gran fent camins de bosc ja no és tan corrent. Podem dir que aquells entorns han variat força en poc temps, des de la carretera asfaltada fins gairebé a la font, com les noves ocupacions de la terra amb una granja d'ànecs a peu pla, només separada per un filat, on aquestes aus s'hi comptarien per milers. Els paisatges nous sempre resulten atractius i si estan en el record de temps passats, per bé o per mal, encara més. Arribats a la font, un tros de pa de pessic va acompanyar el got d'aigua picant captada a raig de canó. Si el temps hi acompanya, com en aquesta ocasió, doncs, tots contents i satisfets esperant la pròxima sortida.

Ramon

En una societat com la nostra, que no es cansa d'anar al darrera de novetats de tota mena, sorprèn que una persona que va viure fa dos mil anys desvetlli un interès renovat. A Catalunya, que té fama de secularitzat com pocs a Europa, la figura de Jesús ha guanyat notorietat, aquests darrers anys, gràcies a diversos llibres, alguns d'autors catalans i altres que són traduccions d'autors forasters. Destaca, des del punt de vista de la difusió obtinguda, Jesús, un perfil biogràfic, del tarragoní Armand Puig. Un altre llibre –aquest traduït– que va a les fonts del cristianisme és El que sabem de Jesús, del francès Michel Quesnel, rector de la Universitat Catòlica de Lió. Afegim-hi l'obra del teòleg català Josep M. Rovira

Belloso, Qui és Jesús de Natza-ret?, que presenta la relació que poden tenir amb Crist les persones situades en la cultura actual, i tindrem un ventall força ampli de possibilitats per apropar-se literàriament a Jesús de Natza-ret.

Qualsevol d'aquests llibres pot servir per mirar amb ulls contemporanis la figura de Jesús de Natza-ret. Una figura que molts contemplaran, de diferents maneres, durant les festes de Nadal. Alguns, fent un pessebre a casa o assistint a un pessebre vivent o a una representació dels pastorets. Altres, cantant nadeses. Un bon nombre, participant en les celebracions litúrgiques d'aquests dies i dedicant, potser, un temps a aprofundir en el significat del misteri de l'Encarnació. I no seran pocs els qui, aquests dies, donaran suport a alguna acció solidària. Sens dubte, Jesús serà present, d'una manera o d'una altra, en aquestes festes de Nadal. Però, en molts casos, l'embolcall amb què se'l presentarà, tenyit de materialisme i d'excessos, amagarà el seu veritable rostre. El Jesús que neix pobre a Betlem és el mateix que topa amb l'oposició dels fariseus i els mestres de la Llei i que acaba morint a la creu. El Jesús que neix discretament a Betlem és el que anuncia l'arribada del Regne de Déu, un Regne que ell mateix comparará amb una perla, un tresor o una moneda de gran valor. Val la pena aprofitar l'oportunitat d'apropar-se a Jesús que el Nadal

ofereix a tothom. Només cal saber triar les eines adequades per fer aquest acostament i allunyar-se dels convencionalismes socials que presenten la felicitat lligada exclusivament al diner fàcil (llegeixi's rifa de Nadal) i al panem et circenses (pa i circ).

Durant l'any hi ha altres oportunitats per descobrir o redescobrir Jesús. L'ampli ressò que va tenir l'entrevista televisiva a Pere Casaldàliga realitzada per Mònica Terribas, s'explica per l'atracció que exerceix aquest bisbe compromès amb els pobres, en el qual molts veuen una plasmació de l'autèntic esperit de Jesucrist. Però també és cert que, com va dir fa justament quaranta anys el Concili Vaticà II, hi ha creients que "per negligència en l'educació de la fe, o per exposició errònia de la doctrina o, fins i tot, per les deficiències de la seva vida religiosa moral i social, més aviat velen que no pas revelen la faç genuïna de Déu i de la religió" (Gaudium et spes, 19).

Malgrat tot, la persona de Jesús continua fascinant o, simplement, essent objecte d'estudi i d'interès. Que sigui per molts anys.

Bon Nadal a tothom.

Josep Casellas.

Rector de la parròquia de Sant Jaume de Salt

Nadal al cor

La realitat s'imposa al somni, al mite, a la utopia i a la mentida. Hi ha gent, molta gent, que no segueix perquè no pot seguir. Molts són els que es queden pel camí i pateixen. Llavors es moren o es revolten. I sentim por i vergonya pel que passa. O no, que encara és pitjor. Per sobre de les ideologies hi ha la dignitat de les persones. Qualsevol sistema de creences polítiques, econòmiques o religioses que s'imposi a la voluntat de l'individu i que no contempli la igualtat d'oportunitats és un atemptat a l'existència. La nos-

tra civilització no ha sabut encara, o volgut, cercar un sistema social que garanteixi la distribució de la riquesa, la justícia, el respecte cultural i la il·lusió de ser i de viure. Però hi va haver un temps en què es va intentar.

Avui només tenim temps de viure i prou, sense pensar. La vanitat ens venç i la filosofia es mor. Per a molts la història s'ha acabat, ja no és possible plantejar alternatives al nostre model de vida. Però la història ens ensenya que això pot canviar. És cert que el temps es venja dels pensaments dels

homes i dels seus criminals errors, però també en podem aprendre. Els esdeveniments actuals denoten clarament la necessitat, tard o d'hora, es vulgui o no, de millorar el sistema. Però el temps de la demagògia ha passat. Cultura, amor i justícia. Aquesta és l'única ideologia en la qual ens podem posar d'acord per fer possible el món. De fet és una qüestió de bona voluntat. Fins i tot en el nostre petit món de cada dia.

Joan Corominas

El tren de cap d'any

Un cop a l'any, l'última nit del mes de desembre passa per l'estació un tren de dotze vagons. Dotze furgons que traginen tot allò que s'ha produït en el país aquests darrers dotze mesos. Dotze vehicles que solen anar molt atapeïts, ja que aquest any la càrrega és molt voluminosa: l'Estatut, la MAT, o línia de elèctrica d'alta tensió transfronterera, Bracons, el gasoil ...

Massa càrrega per un tren petit, vell i cansat. Amb penes i treballs el comboi ha passat per totes les estacions. Però aquest any el trajecte es fa més incòmode.

El xiulet agut de la locomotora ens anuncia una i altra vegada que el

comboi, en breus instants, passarà pel nostre poble.

Hi ha forta pujada per a un tren tan vell, que gairebé no pot fer via amb tota la mercaderia. A més, en aquests mesos hi ha pujat més gent del que és costum. I així, de manera sobtada. Aquest tren passa a les dotze hores de la nit del 31 de desembre. Té una puntualitat de precisió, d'hora suïssa i no falla mai.

I la gent que es troba a l'andana està molt contenta de veure'l passar. I amb crits, gran alegria i viva expressió de plaer celebra l'esdeveniment.

També el goig ve donat per l'anunci proper de la sortida d'un altre comboi que tothom hi vol pujar. És costum,

en aquestes contrades, veure cava i menjar un fruit, per regla general raïm i un per vagó.

Com que som un país discret, suposo que amb aquest fruita petita ja en fem prou. Però hauríem de ser més agosarats i fer una altra cosa, això sí, dotze vegades.

La qüestió és fer una dotzena de passades. I no és obligació totes en un breu espai de temps. Tenim tota la nit.

Si ho aconseguixes es pot dir que ets una persona preparada a fi de pujar al nou tren.

Bon any nou .

Agapit Alonso i Pont

New look, new life?

En la nostra societat actual la imatge és un element diferenciador molt important entre tots nosaltres. De la nostra imatge en depèn la primera impressió, i d'aquesta primera impressió en depèn el tracte que rebràs per part de les altres persones.

Des d'abans, que puguem recordar-ho, les persones ja cuidaven aquesta primera impressió, és a dir, la imatge exterior, el físic. Grecs, Romans, Egipcis... fins a l'actualitat, on es cuida la imatge fins al mínim detall fent servir les últimes tecnologies. Els Grecs ja van començar a fer-se pentinats, cuidar la pell, maquillatges, complements per als vestits, joies... cada època ha marcat estil, fent que sigui totalment oposada a l'anterior i intentant d'aquesta manera innovar. Sempre es diu que canviar de look, o amb un llenguatge més entenedor, canviar la imatge externa, comporta un canvi de vida. Aquest tòpic podria

ser veritat si realment fessis un canvi de vida, amb un plantejament del tot oposat. Però en realitat només estaries canviant tot allò que t'envolta, tu continuaries essent la mateixa persona, amb els mateixos gustos, els mateixos sentiments i ideals; tot i que, com tot, també poden canviar però no quan tu vols, sinó que canvien amb el temps. La personalitat no és sempre la mateixa, canvia però a poc a poc, gràcies a la relació que té amb les altres persones. Un bon dia pots aixecar-te i agradar-te un tipus de tallat i l'endemà tallar-te'l totalment diferent perquè la veïna porta aquell tallat. Podríem dir que aquests símptomes són d'una personalitat inexistent, és a dir, no té preferències pròpies, té com a punt de referència la còpia de la gent que té més a prop. En termes generals és el que passa amb la moda; per què aquest any es porten colors vius?, perquè a la passarel·la Gaudí

tot eren coloraines; per què s'han posat de moda les ulleres "de mosca"?, perquè la Victoria Beckham les porta per acompanyar el seu fill a l'escola; per què.....?, etc. L'únic que marca la moda és copiar allò que altres porten i que suposadament és diferent a tot el que abans ja hi havia.

Actualment les tècniques per canviar de look són infinites, des de fer-se un tallat diferent a canviar-te les cames tot retocant-les amb botox perquè no t'agradien. Canvis de color en el cabell, solàriums, gimnàs, cirurgia estètica... doncs acabant de mirar les revistes d'última moda us deixo, mentrestant penseu que tots som diferents, però en el fons, tots som iguals. Tots som víctimes de la moda

Anna Clarà,
una "fashion victim"

Ànima pura immaterial

L'aire era ple d'impuresa, solitud, por i incredibilitat. Després de tot, va aparèixer gent que no pensava que vindria, he trobat reaccions inesperades, algunes de decebedores, però els que jo sabia que hi serien en aquest dia trist, però també important per a mi, no hi han faltat. Se'ls feia un nus a la gola i les llàgrimes no deixaven de caure, veia cares tristes; uns consolaven, els altres no paraven de plorar. Jo, ja no era al món dels vius, ja no

podia canviar res. Aquell dia, els que eren més presents en la meua vida, van fer que tot succeís com jo volia. Va ser a Donostia, a la meua estimada platja de la Concha. Les meves nenes de Salt em ballaven la sardana de Brots de Primavera. Mentrestant, el meu germà tirava les cendres al mar i per boca d'una persona insuperable, es va recitar aquell poema que jo li havia escrit un dia i em vaig fondre en aquell mar tan pur...

Ara, ja he perdut el meu cos, el meu parlar, la meua manera d'actuar... aquells que m'estimo han marxat, desaparegut... Ja no els puc dir el que voldria, potser és massa tard, qui sap, però jo els vull agrair tot el que han fet per mi, tot el que han entès sense comprendre, tot el que m'han estimat i tot el que han fet per crear aquesta vida tan perfecta per a mi. Repeteixo, potser és tard, però qui sap, hi ha la possibilitat que algun dia sàpiguen el que jo penso en aquests moments d'ànima pura immaterial.

Anna Montal Vila

L'endemà mateix del diumenge de futbol que en Joel Joan va cridar, just abans del partit al Camp Nou, “Visca els Països Catalans lliures!”, en un acte de la campanya del Correllengua al seu pas per Barcelona, vam poder sentir, enmig d'una simfonia de veus lleugerament disconformes amb la proclama joeljoaniana, el Bec d'Or del PP gironí (i no ho dic amb ironia, al contrari: malaguanyat talent per a tan pobra causa), l'Àlicia Sánchez-Camacho -d'un temps ençà desapareguda en combat, des que va canviar d'aires per anar a treballar a La Capital-, deixant constància, ella també, de l'enorme escàndol que van haver de suportar les seves delicades orelles: dos conceptes inaudits, insòlits, i dues barbaritats en una. Qui en dóna més, senyores i senyors? Perquè a veure: què vol dir, això de “Països catalans”? Si Catalunya no passa de ser una simple comunitat autònoma, com es pot pretendre que existeixin uns quimèrics països catalans? I lliures, a més! Lliures de què?, d'Espanya, que és la nació de nacions més llibèrrima del planeta Terra?

Tanmateix, l'argument amb què va clavar més cops de puny sobre la taula, l'Àlicia, en sintonia amb els seus correligionaris del País Valencià i de destacats dirigents, com els del València CF –que com a protesta i desgreuge el diumenge següent van fer jugar els seus futbolistes vestits amb la grotesca ‘paternina’-, va ser el de la intolerable intromissió de Catalunya en els afers valencians, i en primer lloc el de la seva identitat (inequí-

vocament clara des del dia que el traspassat Abril Martorell, lleial servidor, li va operar el canvi de gènere amb la genial denominació de ‘Comunidad Valenciana’). Aquí tenim, doncs, una curiosíssima paradoxa: resulta que Espanya, l'Espanya que defensen els partits jacobins des de Madrid i alguns escolans d'amén des de la perifèria, és una barreja de territoris i de gent que parlen com a mínim quatre llengües diferents, i tot i així aquells pretenen que es tracta d'una sola, única i indivisible pàtria. En canvi, Catalunya i País Valencià, que parlen la mateixa llengua, es veu que són una cosa absolutament diferent l'una de l'altra, que no tenen res a veure: la història no compta, que siguin països catalans és un invent, una pura entelèquia, i com que, malgrat tots els esforços de camuflage, la llengua comuna és una evidència científica que evidencia una realitat històrica, sociològica i política incòmoda, doncs ens inventem, contra vent i marea, una ‘llengua valenciana’, i ja som al cap del carrer!

Una altra paradoxa, afegida a aquesta, és que els que defensen a capa i espasa tal suposada llengua valenciana (sorgida per generació espontània: un cas únic al món!) ho fan sempre en castellà, curiosament, i a més ells no la fan servir mai per a res. Però això és un detall sense importància... Com també ho és que des de Catalunya es captin sense problemes tots els canals de televisió espanyols d'expressió castellana –valgui la redundància- que emeten des de

la Meseta, i que en canvi no hi hagi maneres de rebre les emissions de la veïna Televisió Valenciana, Canal 9. Deu ser per impedir que ens assabentem, des d'aquí dalt, de quin concepte tenen ells, els que la controlen, del respecte pel país i la llengua dels valencians, i fins a quin punt porten la intromissió –legítima, en el seu cas, és clar, no faltaria sinó- en la realitat valenciana. I per si algú, malgrat tota la vaselina constitucional i estatutària, pogués trobar-la dolorosa, aquesta intromissió evangelitzadora castellana, només cal distreure de tant en tant els valencians amb el fantasma del pancatalanisme, de les ocultes i perverses intencions imperialistes del Principat, i mostrar-se sempre amatents i disposats a defensar-los de tan temible perill.

Fermí Sidera Riera

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Països Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

MOBRA, S.L.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Viloblarèix - Tel. 972 23 53 17 - 17190 SALT

Planificació urbanística

Planificació urbanística

Edicte sobre aprovació suspensió de llicències per estudiar la formació del Pla de millora urbana Salt 70. Exp. 1137/05.

En compliment del que determina l'article 71 del Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme, es fa públic que l'Alcaldia Presidència, en Decret de data 8 de novembre de 2005, ha resolt el següent:

Primer: Suspendre l'atorgament de llicències d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes en la legislació sectorial pel termini d'un any amb la finalitat d'estudiar la formació del Pla de millora urbana de Salt 70, àmbit que es delimita gràficament en el plànol "àmbit de suspensió de llicències". En casos degudament justificats es preveu la possibilitat d'aixecar la suspensió i atorgar

llicències quan per la naturalesa d'aquestes no es posi en risc els objectius que persegueix el Pla de millora urbana de Salt 70.

Segon: Publicar l'acord de suspensió mitjançant anunci en el Butlletí Oficial de la Província, anunci a un dels diaris de més divulgació provincial i inserció al tauler municipal.

Tercer: Donar compte a la Junta de Govern Local i als possibles interessats.

Salt, 8 de novembre de 2005
Jaume Torramadé Ribas
Alcalde

Taxes d'escombraries

L'Ajuntament de Salt apuja un 6% la taxa d'escombraries domèstiques i un 20% la de comerços i indústries.

CiU, ERC i EUiIU hi van votar a favor, el PP en contra i el PSC i IPS es van abstenir.

L'Ajuntament de Salt va aprovar en el ple d'ahir la modificació de les ordenances fiscals, amb el vot a favor de CiU, ERC i d'EUiIU, en contra del PP i l'abstenció de PSC i IPS-ICV. La proposta apuja un 6% la taxa de recollida d'escombraries domèstiques i un 20% la de comerços i indústries. L'impost de béns immobles (IBI) s'apuja un 3,8%, igual que la resta de taxes. Es bonifica l'impost de construccions i obres (ICIO) als edificis que instal·lin plaques solars.

Les dades.

Taxa d'escombraries.

- La recollida domiciliària s'apuja un 6%.
- La recollida a comerços i indústries s'apuja un 20%.

Impost d'activitats econòmiques (IAE)

- Tipus del 2,5 als sectors de Torremirona, Autopista i Maret 1 i Maret 2.
- Tipus del 3,5 als sectors Vallvera, Sitjar, Margesa, Pla de Salt i Mas Masó.

- A la resta de sectors del municipi s'aplicarà l'1,94.

Impost de construccions i obres (ICIO)

- no es modifica.

Reste de taxes

- Augmenten un 3,8%.

Impost a vehicles

- Augmenta un 3,8%.

Impost sobre béns immobles (IBI)

- S'apuja un 3,8%.

Subvenció IBI a habitatges de protecció oficial

- És, per llei, del 50%. S'allarga el termini per sol·licitar-la.

Construccions noves que posin plaques solars.

- Se'ls bonificarà un 25% l'ICIO sobre l'edifici.

Construccions existents que posin plaques solars.

- Bonificació del 95% en l'ICIO.

Els edificis que s'abasteixin únicament d'energia solar.

- Bonificació del 25% en l'ICIO sobre l'edifici.

L'alcalde de Salt obsequia amb un ram de flors a una centenària

L'Alcalde de Salt, Jaume Torramadé, ha obsequiat amb un ram de flors a la Sra. Engràcia Sala Sarra, de Salt, nascuda el 12 de novembre de 1905 i per tant de 100 anys d'edat. Malgrat la seva avançada edat Engràcia Sala conserva el cap clar i un bon estat de salut.

Salt, 11 de novembre de 2005

L'Ajuntament de Salt etiqueta els nínxols que tenen les dades sense actualitzar. Els propietaris podrien perdre els drets si no contacten amb l'Ajuntament.

Aprofitant la diada de Tots Sants l'Ajuntament de Salt ha etiquetat més d'un centenar de nínxols del cementiri dels que no disposa de dades sobre els propietaris, o dels

que fa temps que no es liquiden les taxes de conservació. Aquells hereus que no actualitzin les seves dades es poden trobar que perdin els seus drets i els nínxols reverteixin al municipi.

Per tal d'avisar a tots els afectats l'Ajuntament ha col·locat una etiqueta sobre els nínxols sense dades i publicarà anuncis a la premsa diària i al BOP. Un cop passats trenta dies de la publicació al Butlletí Oficial de la Província podrà acordar la de reversió dels nínxols.

Les persones que visitant les tombes de familiars i es trobin amb una etiqueta clavada sobre la làpida han de posar-se en contacte amb la secció de cementiris de l'àrea de Serveis Públics per tal d'actualitzar les dades.

Salt, 27 de octubre de 2005

L'escola de Música Moderna es trasllada a Salt

L'Escola de Música Moderna de Salt que estava ubicada al Centre Cívic de Can Ninetes de Girona es s'ha traslladat al Mas Mota de Salt. Amb el nom de "Taller de Música de Salt" s'ubicarà a la Factoria Cultural de la Coma Cros el curs 2007-2008 i aquest any disposarà de 7 aules al Mas Mota de la Plaça Catalunya.

A l'hora de valorar el trasllat els responsables del "Taller de Música de Salt" han valorat la possibilitat de disposar d'un emplaçament definitiu que a mig termini els pugui

convertir en una escola, no només per a l'àrea urbana, sinó que abasti tota la demarcació.

Des de l'Ajuntament es cedeixen els locals i s'ha pactat una aportació econòmica que augmentarà conforme creixi el nombre d'alumnes. Actualment el "Taller de Música de Salt" té uns 150 alumnes i deu professors i és previst que arribi als 300 inscrits a mig termini.

Des de l'Ajuntament es valora molt positivament la presència a la vila del "Taller de Música de Salt" pel reforç que significa per l'aposta de la vila per les arts escèniques amb la presència a Salt de locals com La Mirona, Nou Espiral o el Teatre de Salt.

L'Escola mantindrà durant els

propers dos anys els locals cedits per l'Ajuntament de Girona a la Plaça dels Jurats per atendre els alumnes que viuen prop d'aquesta zona tot i els dèficits d'aquest espai pel que fa a insonorització.

Èxit de participació a les 8 hores d'espining

El passat dissabte dia 22 d'octubre va tenir lloc a la Piscina Municipal de Salt l'acció solidària PEDALA AMB EL COR!, a favor de la l'Associació Gironina de Prevenció i Ajuda a les Malalties del Cor, promoguda per la Unió de Federacions Esportives de

Catalunya i la delegació gironina de la FC de Ciclisme.

Unes dues-centes persones van acompanyar el professor Jaume Vinardell a les 8 hores d'espining, entre les quals cal destacar esportistes de nivell, com els olímpics gironins Carles Torrent, Josep Antoni Escudero o Teresa Mas de Xaxars, Marc Trayter, Oliver Avilès, Javier Salamedo, Francesc Faixe i Carles Moliner de l'equip Haribo – Espa amb el seu director tècnic Quim Rovira al front, o Wilson Cepeda, Antoni Miguel i Alberto Rodríguez de

l'equip Catalunya – Àngel Mir, amb el seu director tècnic Sr. German Miguel, entre molts altres.

A part, es va comptar amb una nombrosa presència de gent de totes les edats a qui agrada fer aquesta activitat o s'hi van iniciar; això sí, col·laborant tots plegats en aquesta causa tan important i solidària.

Cal destacar també la presència del regidor d'esports de Salt, Sr. Robert Fàbregas, del president de l'Associació Gi-cor, Dr. Rafel Macià, i del vice-president de la FC de Ciclisme, que també van fer costat a aquest acte.

federació catalana sos

La Piscina Municipal de Salt va ser l'escenari de l'encontre Trofeu Mediterrani que organitza anualment la Federació Catalana de Salvament i Socorrisme.

Aquesta vegada es va comptar amb la col·laboració i suport de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, com a gestora d'aquesta moderna instal·lació gironina.

La prova va reunir uns 70 esportistes federats d'arreu de Catalunya, pertanyents als següents Clubs i demarcacions:

- CN Kallipolis de Barcelona
- UE Riudoms de Tarragona
- CN Tàrraco de Tarragona
- CN Reus Ploms de Tarragona
- Amics per Tothom de Lleida
- CN Banyoles de Girona.

La jornada es va desenvolupar amb un excel·lent ambient competitiu, tant en les sèries preliminars com en les finals

de les diferents modalitats programades per a l'ocasió.

Els resultats oficials corresponents seran tramesos per l'esmentada Federació.

Tant els membres de la Federació com els nedadors van fer palesa la seva satisfacció per les condicions que reuneix la piscina, no descartant d'organitzar-hi properament altres esdeveniments.

Dissabte, 29 d'octubre de 2005

El passat 15 d'octubre a Vila-seca se celebraren els Campionats de Catalunya a la modalitat de tripletes, tant de seleccions com de clubs. El Club Petanca Salt va aportar-hi 12 jugadors entre fèmnes i homes i també 1 juvenil. Els resultats van ser satisfactoris en general, ja que el nostre juvenil, en Xevi Mir, que tenia per companys dos jugadors d'Avinyonet, l'Enric i la M. José, tots tres es van classificar com a sotscampions de Catalunya, tot val a dir-ho de forma una mica inesperada, ja que el nivell dels jugadors dels equips de Barcelona és molt bo. Però els nostres van jugar d'una manera molt tranquil·la i es van presentar a la final, que van perdre sense cap mena d'excusa perquè els contraris van ser molt superiors.

L'equip de Pere Canadell, Julio Rojo i Lluís Roca van quedar en 3r lloc de sèniors, que és també un molt bon resultat, ja que tenien davant seu jugadors de gran categoria.

Les fèmnes aquesta vegada van punxar, ja que dels tres equips que portàvem cap no va passar el tall per a les semifinals, però tot i això podem estar satisfets dels resultats. A la lliga dels dissabtes a la tarda, els guanyadors del mes d'octubre van ser els següents: 1r lloc per Quim Brugués; 2n, Angelina Mas i 3r, Pilar Vila. Cal destacar que la participació és bastant nombrosa. La lliga social dels diumenges es continua jugant i de moment hi ha 4 o 5 jugadors destacats al davant de la classificació, encara que queden moltes partides d'aquí al final de la lliga

A la lliga provincial els resultats han estat els següents: Salt 6—Girona 3; Portbou 4—Salt 5; Salt 7—Vilartagues 2, i el partit amb el Pont Major es va ajornar per les fires.

A la Festa de l'Esport d'enguany que organitza l'ajuntament, el Club Petanca Salt i més concretament l'equip de fèmnes ha estat guardonat amb el premi al millor equip femení de Salt. Enhorabona a totes elles, us ho mereixeu pels bons resultats obtinguts. El lliurament de premis tindrà lloc el proper 16 de desembre a Les Bernardes, ja que el teatre està ocupat tot el mes. Us hi esperem a totes.

Aprofito l'ocasió per desitjar a tots els socis, amics i col·laboradors del Club Petanca i del Casal de Jubilats unes Bones Festes de Nadal.

Josep Boó.

teatre

Amb un ple total ha tornat al nostre teatre en Joel Joan, aquesta vegada acompanyat per en Gerard Quintana i els seus components musicals. Ens han

delectat amb una magnífica interpretació, la qual, poc a poc, va captivant el nostre públic. Els actors s'expliquen en diversos formats, com són: cançons, poemes, contes, notícies i actuacions variades.

Ens van relatant un món de confidències, que fan que l'espectador s'hi senti identificat, ja que barregen el bon humor amb el sentit pràctic de les vivències diàries.

En Joel Joan ens va sorprendre amb la faceta de cantant. Ens va explicar que era la primera vegada

que ho feia en públic. Segons la nostra humil opinió, creiem que és un bon cantant i que té molt bona veu.

Han estat acompanyats per un bon conjunt musical: les guitarres de Francesc Bertran i Jordi Busquets i la percussió de Marc Vilà. El so de Xec Macies i el control de llums de Jordi Moya.

El nostre públic s'ho va passar d'allò més bé i jo diria que els dos actors també. De tant en tant, sortien del guió i improvisaven, això es notava, ja que un somriure de complicitat entre ells dos els delatava.

Van ser gairebé dues hores molt ben aprofitades i que van ser curtes, cosa que es va expressar amb una forta ovació.

Josep Pla

BURCH constructors, s.a. Salt

**Cases
Ampliacions
Rehabilitació**

C/ Pere Coll i Guixó, 3 - Tel. i Fax 972 23 86 02 - 17190 SALT (Girona)

Currius

SALT

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagan	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236021
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972182605
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Jutjat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarrés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES	
Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20.	972230568
Dies: 7, 15, 23 de setembre.	

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23.	972230103
Dies: 3, 4, 12, 20, 28 de setembre.	

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157.	972233518
Dies: 8, 16, 24, 25 de setembre.	

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75.	972233645
Dies: 1, 9, 17, 18, 26 de setembre.	

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71.	972237704
Dies: 2, 10, 11, 19, 27 de setembre.	

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145.	972243412
Dies: 5, 13, 21, 29 de setembre.	

Farmàcia: ROCAS, Major de Salt, 269.	972231249
Dies: 6, 14, 22, 30 de setembre.	

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

Ingredients:

1 iogurt natural
250 g de sucre negre
350 g de farina
1 sobre de llevat en pols
3 cullerades d'oli d'oliva
4 ous batuts
1 mica de canyella en pols
3 pomes "golden"
50 g de nous pelades i picades
1 polsim de sal

Elaboració

Encendre el forn a 180° per tal que estigui calent quan acabem de preparar el pastís.

En un bol barrejar el iogurt natural, l'oli i el sucre i batre-ho bé. Afegir-hi els ous batuts i seguir barrejant una estona més.

Tamisar la farina amb la sal, la canyella i el llevat i afegir-les a la preparació anterior a poc a poc i sense parar de remenar.

Finalment, afegir-hi les nous i les pomes pelades i tallades a làmines fines, barrejant-ho bé perquè es distribueixin uniformement.

Untar un motlle amb mantega i escampar-hi farina. Abocar-hi la

massa del pastís i enfornar-lo durant 35-45 minuts, tenint la precaució de no obrir la porta del forn almenys durant els primers 25 minuts de cocció.

Abans de retirar el pastís del forn, comprovar si està totalment cuit punxant-lo amb un ganivet o escuradents. Si surt net, és que el pastís ja està perfectament cuit.

Recepta de la Sra. ÀNGELA CASAS I BLAYA

Comissió Gastronòmica del Consell de la Gent Gran de Salt

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70€
Anniversari
1920-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements, casaments i defuncions de l'1 al 31 d'octubre

Naixements

Ouiam Sissoho	2-10-05	Geray-Manuel Gallegos i Pera	13-10-05
Daniel-Kwasi Asare	2-10-05	Karima Grain	13-10-05
Lucia Domínguez i Lagos	4-10-05	Aina Pallàs i Muñoz	15-10-05
Hatim Bourich	4-10-05	Laia Carmona i Casa	16-10-05
Mahamadou Ceesay	6-10-05	Mustafá Gumaneh i Gumaneh	17-10-05
Fatu Konte i Cámara	7-10-05	Kaba Diallo	18-10-05
Youssef El Arguioui	7-10-05	Nora Bolivar i Orellana	19-10-05
Khadija El Arguioui	7-10-05	Manar El Asri	19-10-05
Gafure Touray	9-10-05	Fàtima Singhateh	19-10-05
Adama Kanteh	9-10-05	Aya Attahiri	20-10-05
Roger Frigola i Solés	10-10-05	Nisrine Yaacoubi	22-10-05
Wiam Azawaf	10-10-05	Mohamed-Karamba N'Diaye	22-10-05
Maria Ruiz i Martínez	11-10-05	Lucia Ramos i Ocaña	22-10-05
Densey-Adriana Goudvi Chigane	11-10-05	José- Maria Delgado i Luque	23-10-05
Oumayma Kessili	11-10-05	Júlia Pelegrí i Mancebo	26-10-05
Chaymae Kessili	11-10-05	Anusha Arif	29-10-05
Ivan Morlesin i Cabeza	11-10-05	Madi Tigana	30-10-05
Pol Mateu i Valentí	12-10-05	Jennifer Almodovar i Kobzeva	31-10-05
Júlia Puig i Soto	12-10-05		

Defuncions

Francisca Ridao Aznar	29-9-05
Dolores Pons Pagès	12-10-05
José Garcia Blasco	17-10-05
Mustafá Gumaneh	17-10-05
Montserrat Guillem Comas	18-10-05
Luís Ribas Casasas	18-10-05
Carmen Ubach Franch	19-10-05
Adam-Bihi El Baghdadi	23-10-05
Rosa Bou Romaguera	24-10-05
Luís Turon Ros	25-10-05
Antónia Fraile Garcia	28-10-05
Dolores Reixach Costa	28-10-05
Valentina Núñez Garcia	30-10-05
Antonio Bosch Corominas	4-11-05
Isabel Crespo Diaz	4-11-05
Antonio Bautista Arribas	7-11-05
Rosario Sojo Aguilera	8-11-05

Casaments

Eduardo Salvador i Peradalta amb Anna M. Masferrer i Vallés	22-10-05
Roger Àlvez i Cabratosa amb Núria Ramos i Antonietti	4-09-05
Xavier Selis i Mestres amb Núria Negre i Crous	7-10-05
Jorge Buiza i Martínez amb Marisol Fernández	30-10-05

Ple municipal del 14.11.05 i del 21.11.05

Resum del ple del 14.11.05

El ple va aprovar amb el vot a favor de l'equip de govern i EulA, l'abstenció de PSC i IPS-IC-V i el vot contrari del PP les ordenances fiscals per al 2006 que suposen un augment mitjà dels impostos al voltant de l'IPC.

Resum del ple del 21.11.05

Amb els vots favorables de l'equip de govern i el Partit Popular i l'abstenció de la resta es va aprovar una modificació de crèdits que suposa desviar fons destinats

inicialment a personal a millores d'enllumenat, clavegueram, vehicles per la brigada d'obres i ajuts d'urgència al Pakistan i a Centre Amèrica.

Per assentiment de tots els grups es va aprovar repartir la despesa de construcció de la segona escola bressol municipal de Salt entre diversos exercicis pressupostaris. Tots els grups van estar d'acord també en aprovar l'execució de les decisions del Plenari Escolar Municipal.

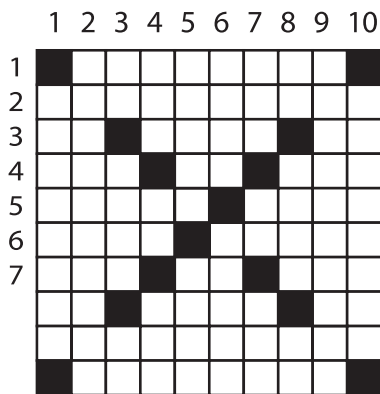
El ple va aprovar també amb els vots de l'equip de govern i el PP i el vot contrari de la resta presentar al·legacions al programa de Sanejament d'Aigües residuals urbanes.

Per unanimitat de tots els grups es va aprovar el conveni de col.laboració entre l'Ajuntament de Salt i l'Institut Català del Sòl anomenades UA num 3.

El ple va aprovar també per assentiment l'Ordenança de Publicitat visible a la ciutat i la modificació del reglament de Mercats.

Pel que fa a mocions es va aprovar una de conjunta de tots els grups demanant l'adopció del domini cat a la web i les adreces de correu de l'Ajuntament i s'en va rebutjar una del PSC sobre els problemes de trànsit a la vila.

Encreuats

Horizontals: 1.- Captius; 2.- Penjar alguna cosa tocant part d'ella a terra; 3.- Lona muda – Edicte del Tsar – Adhuc; 4.-Al revés, fracció de pesseta – Llarga durada – Al revés, lletra grega; 5.- Procedeix – Lliri; 6.- Poso tibant –Conjunt de condicions admosfèriques pròpies d'una regió; 7.- Al revés, onada – Repetit, tou i de poca consistència – Al revés, número; 8.- Tot terreny – Al revés, formava amb dues o més coses un tot – Forma de pronom; 9.- Que tenen lloc al mateix temps que una altra cosa; 10.- Rieres de gom a gom.

Vertical: 1.- Nodrits amb llet; 2.- Embellir amb ornaments; 3.- Símbol de l'estronci – Arraso una mesura curulla; 4.- Bla – Negació - Al revés, mesura nàutica de longitud; 5.- Estella grossa - Pel·licula (anglicisme) ; 6.- Al revés, pastura – Explica; 7.- Algeps – Digraf – Al revés, peça cúbica de llautó o de ferro per dins del qual passa un eix al qual serveix de suport; 8.- Al revés nom de lletra - Dit del pa sense llevat – Mitja nena; 9.- Santedat; 10.- Ramblades

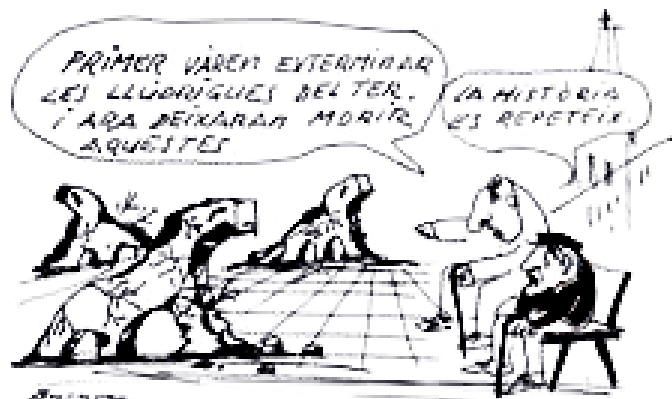
B. Pérez G.

9.- Santimoniis- 10.- Rierades.
7.- Ges- LL- uad- 8.- Egi- Ailis- Ne-
5.- Ascla- Film- 6.- tsaf- Conta-
SR- Raso- Mi- 4.- Tou- No- Aue-
1.- Alletats- 2.- Ornametit- 3.-

Solucions verticals:

9.- Simultanis- 10.- Segmenta.
ano- Fo- sod- 8.- TT- ainU- Ne-
Emana- Lli- 6.- Teso- Clima- 7.-
LN- Ucas- NI- 4.- iAR- LP- ate- 5.-
1.- Ostàtges- 2.- Arrossegar- 3.-

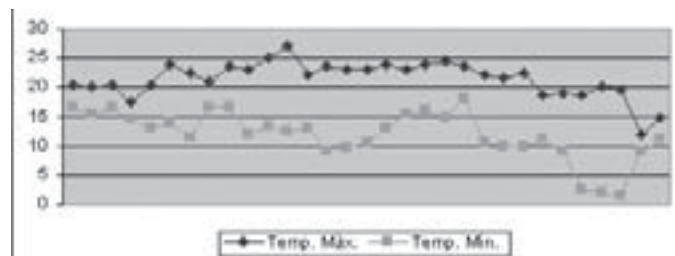
Solucions horitzontals:

El temps

Temperatures i pluviometria de l'11 d'octubre al 10 de novembre

Evolució de les temperatures de l'11 d'octubre al 10 de novembre de 2005

Temperatura Màxima: 27° el dia 22 d'octubre
Temperatura Mínima: 1,5° el dia 8 de novembre

Pluviometria de l'11 d'octubre al 10 de novembre de 2005

Dies de pluja: 10 dies de pluja
Precipitació màxima en un dia: 33,5 litres el dia 12 d'octubre
Pluja acumulada: 107,7 litres